

eller Svagelighed ikke have Lejlighed til at erhverve det nødvendige til Livets Op- hold, er det Konsekvenserne, der gøre sig gældende: Skal den ene have Under- støttelse, skal den anden ogsaa! Naar man nu erindrer, at det vistnok kun for 2—3 Aar tilbage blev oplyst, at der endnu var omtrent 7,000 Veteraner tilbage fra Treaarskrigen og omtrent 23,000 fra Kri- gen i 64, har det vel været disse store Tal, der for Rigsdagen have været medvirkende til, at man veg tilbage for at vedtage be- stemte Regler for Understøttelsen. For hvert Aar, der nu gaar, er der imidlertid mange af de gamle, der gaa bort, og vi se da, hvorledes der ude iblandt Vetera- nerne mere og mere begynder at røre sig Ønsker om at faa Understøttelse fra Sta- ten, idet der fremkommer aarlig og vil ogsaa i Aar fremkomme Andragender i saa Henseende til Rigsdagen. Jeg erindrer, at den forrige Finansminister, Hage, under en Forhandling om den Sag en Gang ud- talte, at naar Staten skulde yde Vetera- nerne Understøttelse, vilde det være en Understøttelse til Kommunerne, idet det vilde medvirke til, at Kommunerne ikke kom til at betale Alderdomsunderstøttelse til dem. Dertil vil jeg sige, at selv om vi omkring i Kommunerne have nogle enkelte Veteraner, der faa Alderdomsunderstøttelse, og de fik det under en anden Form, vilde det ikke have megen Betydning for Kom- munerne. Men jeg mener paa den anden Side, at det vilde være formaalstjenligt, om den Understøttelse, der blev ydet de gamle, blev et Ekstratillæg til den Alder- domsunderstøttelse, de kunne faa af Kom- munerne. Er der noget, de gamle sætte Pris paa, er det en Anerkendelse fra Sam- fundet for den Gerning, de have gjort. Jeg vil derfor henstille til velvillig Over- vejelse i Forbindelse med det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem for Næstved (Andreasen), at naar Sagen efter- haanden kommer til at foreligge i Hen- hold til de Andragender, der indkomme, Rigsdagen da med Velvillie vil tage paa denne Sag, medvirke til, at Ministeren ikke fremtidig behøver at erklære, at han mang- ler Midler til at understøtte saadanne Mænd. Naar vi gennemføre dette, bidrage vi til at fremhæve det Glanspunkt i disse Menneskers Liv, som gør den patriotiske Stemning hos dem saa levende nu i deres Livs Aftenstund. Den Slægt, der lever, skulde nødig medvirke til, at der kom en Taage over dette saa lyse Billede.

Med disse Bemærkninger og Henstil- linger skal jeg slutte.

Lange: Da den højtærede Indenrigs- minister havde Ordet for lidt siden, var jeg kaldt udenfor et Øjeblik og har derfor ikke hørt de Udtalelser, den ærede Mini- ster fremkom med angaaende Teknologisk Institut. Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister ikke alene har bekræftet de Udtalelser, der kom fra det ærede Med- lem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), men tillige har udtalt, at de Forhandlinger, han har ført, ere komne saa vidt, at han var vis paa at kunne føre Sagen frem til Finanslovens 2den Behandling. Jeg for- undres ikke derover, thi jeg har til en- hver Tid været overbevist om, at den højt- ærede Indenrigsminister havde fuldstæn- dig Føling med Landets Haandværk og Industri.

Formanden: Jeg skal her afbryde For- handlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1907 til 31. Marts 1908.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁰.

14de Møde.

Lørdag den 20. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Hamme- rich) er modtaget et Andragende fra fhv. Stabssergent i Forplejningskorpset, Krigs- assessor C. C. A. Saabye om Understøt- telse.

Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) er modtaget et Andragende fra fhv. Baneformand P. Kris- tensen af Viborg om Forhøjelse af Un- derstøttelse.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.